

Arrest

nr. 291 458 van 4 juli 2023
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. GODDEAU
Tervurenlaan 270
1150 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 7 december 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 november 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 april 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 mei 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. GODDEAU, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart over de Ghanese nationaliteit te beschikken. U bent moslim en behoort tot de Hausa etnie. U spreekt Engels, Hausa, Akan en Twi. U heeft drie broers en twee zussen. U bent gehuwd en hebt een dochter.

U bent geboren op [...1982] te Aboabo-Akurem (Asokore Mampong Municipal District (MD), Ashanti region). In 1986 werd u ingeschreven in de Calvarian International School. Vier jaar later verhuisde u naar Sepe Timpon (Asokore Mampong MD, Ashanti region). In 1998 behaalde u uw Basic Education Certificate Examination. U zette uw scholing verder aan de Tepa Secondary School in Ahafo Ano North (Ahafo Ano North MD, Ashanti region), waar u op internaat verbleef.

In 2002 behaalde u uw secundair diploma van de West African Examinations Council (W.A.E.C.) en keerde u terug naar uw familie in Sepe Timpon. In 2005 verhuisde u voor uw hogere studies naar Cape Coast (Central region). U schreef zich in voor een bacheloropleiding biologie aan de University of Cape Coast, waar u in een studentenhostel verbleef. U werd bevriend met een student laboratoriumtechnologie en een student wiskunde-sociologie. In het eerste semester van uw derde jaar richtten jullie de LGBTQI+ organisatie 'Young Rainbow' op. In 2009 werd u in uw studentenkamer opgezocht door drie mannen. Ze zeiden dat u uw activiteiten moest stopzetten. U informeerde de andere leden van Young Rainbow en jullie besloten niet meer te vergaderen op de campusterreinen. Een maand later hielden jullie een meeting in een zomerhut op de campus toen jullie benaderd werden door een menigte gewapend met stokken. Jullie renden weg en besloten alle activiteiten van Young Rainbow stop te zetten. U behaalde uw bachelorsdiploma in 2009. In de periode 2009-2010 vervulde u uw civiele dienstplicht bij een ngo in Bolgatanga (Upper East region).

In 2011 verhuisde u naar Accra, wijk Medina, en werkte u een aantal maanden als censusmedewerker bij Ghana Statistical Services (GSS). Daarna werd u aangeworven als Field Officer bij het Centre for the study of African Economies, verbonden aan de University of Oxford. Eveneens in 2011 verloor u uw paspoort en herbegon u uw activiteiten voor de LGBTQI+ gemeenschap. U vergaderde één- tot tweemaal per maand over mogelijke strategieën om mensen te mobiliseren. Niet veel later werd u op de terugweg van uw werk benaderd door een onbekende persoon. Hij gaf aan te weten waarmee u bezig was en benadrukte dat u voorzichtig moest zijn. U paste uw gedrag aan. Zo werkte u niet meer tot de late avonden en begaf u zich minder in de gemeenschap. Drie tot vier maanden later werd u tijdens een gemeenschapsevenement benaderd door een man. Hij raadde u aan voorzichtig te zijn aangezien de gemeenschap uw activiteiten nooit zou aanvaarden. U werd eveneens telefonisch gecontacteerd door kennissen en verwanten die u vragen stelden over uw banden met de LGBTQI+ gemeenschap. In 2013 begon u een nieuwe job als medeoprichter, projectofficer, en media- en communicatiedirecteur voor de ngo '350 Ghana Reducing our Carbon (350G-ROC)'. Omwille van uw baan reisde u naar Nigeria, Benin en Togo. In 2015 werd uw nieuw paspoort afgeleverd. Daarmee ondernam u professionele reizen naar Turkije, Thailand, China, Hongarije en Duitsland. Intussen begon u een relatie met de vrouw Z.A.K.S..

U besloot het land te verlaten omwille van de toenemende druk van uw gemeenschap, verwanten en kennissen. In oktober 2016 nam u een vlucht vanuit de luchthaven van Accra. U reisde met uw eigen paspoort en een visum voor Nederland. U vloog via België naar Hongarije, waar u een aantal maanden bleef. Vervolgens vertrok u met de bus naar Duitsland, waar u ruim twee jaren bij een familielid inwoonde. Op 15 juni 2017 werd uw dochter A.S.D. geboren te Accra en op 14 januari 2018 huwde u met uw vriendin Z.. Op 30 augustus 2019 arriveerde u met de bus in België. U verzocht de Belgische staat om internationale bescherming op 11 september 2019.

In het kader van uw verzoek legt u volgende stukken neer: (1) een kopie van uw paspoort (nr. [...]), afgeleverd te Accra op 28 februari 2015 en geldig tot 24 februari 2020, (2) een kopie van uw geboorteakte (nr. [...]), afgeleverd te Accra op 18 februari 2015, (3) een kopie van uw senior secondary school certificate (nr. [...]), afgeleverd door de West African Examinations Council (W.A.E.C.) in augustus 2002, (4) een kopie van uw toelating bij de University of Cape Coast (nr. [...]) voor het academiejaar 2005-2006, afgeleverd op 20 juni 2005, (5) een kopie van een medisch attest op uw naam, opgesteld door dr. I.J. te Antwerpen op 15 juni 2022, en (6) tien online nieuwsartikels betreffende de situatie van de LGBTQI+ gemeenschap in Ghana.

B. Motivering

Na een grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er moet worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk kon maken dat u een persoonlijke vrees voor vervolging heeft, zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt, zoals bedoeld in de definitie van de subsidiaire bescherming.

Op een verzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van zijn procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De **medewerkingsplicht** vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit en nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op deze medewerkingsplicht (notities persoonlijk onderhoud dd. 9 augustus 2022 (verder 'notities'), p. 3), blijkt dat u hieraan niet heeft voldaan. U werd opgeroepen voor een persoonlijk onderhoud op 7 januari 2022, 25 maart 2022 en 19 mei 2022. Telkenmale was u afwezig zonder voorgaande verwittiging. Pas (in) de dag(en) na uw gepland persoonlijk onderhoud ontving het CGVS uw ziekteattest. In verband met uw gezondheidssituatie verklaarde u te kampen met lage rugpijn (notities, p. 2). Toen u uiteindelijk tijdens uw persoonlijk onderhoud van 9 augustus 2022 werd verzocht om uw vluchtmotieven te schetsen, sribbelde u tegen. U wou uw eerdere schriftelijke verklaringen niet tegenspreken en was enkel bereid deze verder toe te lichten. Maar liefst viermaal werd u gewezen op het belang van een uitgebreid en gedetailleerd asielrelaas vooraleer u begon te vertellen (notities, p. 10). Later stelde u nog persoonlijke documenten te willen toevoegen aan uw dossier. Ondanks uw bevestiging dat u deze zo snel mogelijk via mail zou bezorgen, werd tot heden, bijna drie maanden later, nog niets ontvangen (notities, p. 17).

Verder werd vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan het door u ingeroepen bijzonder profiel als LGBTQI+ activist.

Vooreerst legde u vage en oppervlakkige verklaringen af omtrent de ontwikkeling van uw progressieve ideeën binnen een conservatief-religieus milieu. Eerst sprak u in algemene termen over geschiedenis en mensenrechten. Wanneer de vraag werd herhaald, stelde u veel onderzoek- en leeswerk te hebben verricht (notities, p. 11). Vervolgens werd gepeild naar welke auteurs, boeken of artikels een grote impact hebben gehad op de vorming van uw progressieve visies. U kon slechts verwijzen naar het internet en niet nader benoemde LGBTQI+ organisaties. U herhaalde dat activisme een centrale plaats inneemt in uw leven, maar kon niet specificeren welke bronnen, contacten of ervaringen aan de grondslag lagen van uw wereldbeeld en drijfveer (notities, p. 12). Evenmin kon u duiden in welke context uw twee goede vrienden, medestudenten en medeoprichters van Young Rainbow hun progressieve ideeën hadden ontwikkeld (notities, p. 14). Daarnaast legde u bevreemdende verklaringen af omtrent de houding van uw familie. U heeft uw sympathie voor de LGBTQI+ gemeenschap steeds voor hen verborgen gehouden aangezien u vreest dat ze u niet zouden steunen. In dit verband stelde u dat dergelijke zaken onaanvaardbaar zijn in een islamitische gemeenschap. U werd gewezen op het feit dat u zelf tegelijk moslim en progressief bent, waarop u bevestigde dat er inderdaad geschoolde en geïnformeerde moslims bestaan die uw ideeën delen. Vervolgens werd u gewezen op het feit dat al uw broers en zussen hooggeschoolde moslims zijn die opgroeiden binnen hetzelfde gezin, waardoor ze misschien wel begrip zouden kunnen opbrengen voor uw activisme. Daarop kon u enkel stellen dat ze u niet zouden aanvallen omwille van uw ideeën. U kon echter geenszins duiden waarom u ervan overtuigd bent dat ze uw progressieve denkbeelden niet zouden kunnen begrijpen (notities, p. 12). Nochtans hebben ze u doorheen de jaren meermaals geconfronteerd met de geruchten van uw activiteiten. U kon niet uitleggen omwille van welke concrete redenen u nooit overwoog (één van) hen de waarheid te vertellen (notities, p. 23). Van een persoon voor wie activisme een centrale plaats inneemt in zijn leven en wie zijn herkomstland moest ontvluchten omwille van zijn actieve steunbetuigingen aan de LGBTQI+ gemeenschap, kunnen toch meer doorleefde en coherente verklaringen verwacht worden. Het is geenszins duidelijk in welke concrete context u uw wereldbeeld vormde noch welke rol uw familie hierin speelde.

Een gelijkaardige bemerking wordt gemaakt in verband met uw affiliatie met LGBTQI+ groeperingen. In verband met de oprichting van uw eigen organisatie, Young Rainbow, kon u wel vertellen dat het idee bij u was begonnen, maar niet op een concrete en gedetailleerde wijze beschrijven hoe uw idee in de praktijk werd omgezet. Daarentegen sprak u in oppervlakkige termen over de benadering van mensen en het bespreken van uitdagingen. Opnieuw kunnen deze vaagheden moeilijk gerijmd worden met uw beweerd profiel van een activist die de oprichting van zijn belangengroep omschreef als zijn idee en als "een enorm moeilijk moment" (notities, p. 13). De twee personen waarmee u Young Rainbow oprichtte, kon u eveneens enkel in vage termen omschrijven als vrienden en medestudenten die "ook ruimdenkend" zijn (notities, p. 14). Verder legde u nog lacunaire en incorrecte verklaringen af over andere LGBTQI+ groeperingen. Zo sprak u telkens over de organisatie 'LGBTI+ Ghana', waarmee u rechtstreeks in contact zou staan (notities, p. 24-26).

U bevestigde uitdrukkelijk de naam van de organisatie toen deze werd nagevraagd (notities, p. 16). Nochtans blijkt uit meerdere bronnen, toegevoegd aan uw administratief dossier, dat de organisatie in werkelijkheid 'LGBT+ Rights Ghana' heet. Uw incorrecte verklaringen hebben een negatieve impact op de oprechtheid van uw activisme. De geloofwaardigheid van uw banden met de Ghanese LGBTQI+ gemeenschap wordt verder aangetast door uw bewering dat er via internet geen andere organisaties kunnen worden gevonden die in Ghana werkzaam zijn rond deze thematiek (notities, p. 18). Uit informatie, waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw dossier, blijkt daarentegen dat de online zichtbaarheid van minstens negen Ghanese LGBTQI+ groeperingen. Tot slot werd opgemerkt dat u bewust België uitkoos voor uw verzoek om internationale bescherming: "ik heb heel wat onderzoek gedaan naar LGBTQ+ rechten en ik weet dat België aan de top en aan de voorhoede staat van LGBTQ+ rechten. Daarom ben ik ook naar hier gekomen [...]" (vragenlijst CGVS dd. 31 augustus 2020, vraag 3.8). Opmerkelijk genoeg kon u niets vertellen over de wettelijke of maatschappelijke positie van de LGBTQI+ gemeenschap in België, noch over wat u daarin persoonlijk het meest aansprak (notities, p. 25).

Het geheel van vage, onpersoonlijke en inconsistente verklaringen ondergraven op ernstige wijze de geloofwaardigheid van het door u voorgehouden profiel van LGBTQI+ activist. Hierdoor komt de kern van uw asielrelaas op losse schroeven te staan. **Bij gebrek aan een geloofwaardig sociaal-politiek profiel kan moeilijk worden aangenomen dat u in Ghana werkelijk bedreigd en vervolgd werd omwille van uw activiteiten voor de LGBTQI+ gemeenschap.**

Deze vaststelling wordt enkel versterkt door de oppervlakkige en onsamenvattende wijze waarop u de vervolgingsfeiten omschreef. De eerste bedreiging vond plaats in 2009, in uw studentenkamer aan de University of Cape Coast. U en de andere leden van Young Rainbow besloten daarom niet meer te vergaderen binnen de campus (notities, p. 19). Er kan dan ook niet worden ingezien waarom jullie nog geen maand later toch samenkwamen op de campusgronden, toen jullie door een menigte werden benaderd (notities, p. 20). U reageerde even inconsistent op de tweede bedreiging. Nadat een onbekende persoon u in 2011 in Accra aanmaande voorzichtig te zijn met uw activiteiten, besloot u uw zichtbaarheid te verminderen: "ik ging tijdens het weekend uit binnen de gemeenschap, maar begon toen meer gereserveerd te worden en meer tijd binnenshuis dan buitenshuis te zijn" (notities, p. 21). Het is dan ook opmerkelijk dat u net op een gemeenschapsevenement, een drietal maanden later, een nieuw dreigement ontving. Daarnaast ontving u nog bedreigende telefonische berichten. U bleek echter niet in staat om de inhoud of de afzenders op een concrete en eenduidige manier te omschrijven. Zo sprak u telkens over verwanten en kennissen. Wanneer u werd gevraagd specifiek te zijn, wees u naar "uitgebreide familie, [...] neven ofzo" (notities, p. 22). Dergelijke vaagheden en hiaten zijn frappant, aangezien u toch "honderden doodsbetredingen" kreeg (vragenlijst CGVS dd. 31 augustus 2020). U was evenmin in staat om een concrete toelichting te geven van uw activiteiten met de ex-leden van Young Rainbow in Accra. Aanvankelijk sprak u over een graduele heropstart van de mobiliseringspogingen (notities, p. 20). Wanneer u werd gevraagd om uw persoonlijke activiteiten op concrete wijze te beschrijven, stelde u die vraag reeds beantwoord te hebben alvorens een uitgebreide uiteenzetting te geven van de algemene situatie van de Ghanese LGBTQI+ gemeenschap (notities, p. 23-24). Toen nogmaals werd benadrukt dat u over uw persoonlijke rol diende te vertellen, wees u naar maandelijkse vergaderingen "om een basis te bouwen, voordat we onze tentakels konden uitreiken" (notities, p. 24). Tot zover is nog niet gebleken op welke wijze die basis werd uitgebouwd noch waarover jarenlang werd vergaderd. Het is dan ook niet duidelijk waarop jullie precies "betreft" werden (notities, p. 20). Uw vervolger zei "dat hij info over mij had gehoord, over wat we probeerden te beginnen in de gemeenschap, en dat we voorzichtig moesten zijn met onze activiteiten" (notities, p. 21). Omwille van uw vage verklaringen is het geenszins duidelijk naar welke informatie en activiteiten hij precies refereerde. Ondanks alle dreigementen die u ontving, overwoog u nooit om uw activiteiten stop te zetten. In dit verband stelde u: "de moed hebben om te beginnen mobiliseren, is niet simpel. De moed om een activist te zijn, is geen grap. [...] Dat is iets waarover ik gepassioneerd ben. Dat is iets dat de orde van de dag is voor mij" (notities, p. 24). Ook in uw schriftelijke verklaringen noteerde u: "I have been an ardent human rights activist all my life" (vrije vertaling: "ik ben al mijn hele leven een fervent mensenrechtenactivist") (verzoek om inlichtingen dd. 31 mei 2022, vraag 7). Nogmaals, dan kunnen van u toch doorleefde, concrete en uitgebreide verklaringen verwacht worden over het belang van LGBTQI+ rechten voor u persoonlijk, over de ontwikkeling van uw mens- en wereldbeeld, en over de wijze waarop u uw wereldbeeld in de praktijk tracht om te zetten. U blijft hierbij echter in gebreke. **Er kan aldus geen geloof worden gehecht aan uw beweerd profiel van LGBTQI+ activist die omwille van zijn overtuigingen en activiteiten vervolgd werd in zijn land van herkomst.**

De aannemelijkheid van uw persoonlijke terugkeervrees wordt, uiteindelijk, fundamenteel ondermijnd door de bedenkelijke ernst en actualiteit van de door u ingeroepen vervolgingsfeiten. De laatste persoonlijke bedreigingen dateren van 2009 in Cape Coast en van 2011 in Accra, respectievelijk dertien en elf jaar geleden (notities, p. 20, 23). Het is dan ook geenszins duidelijk wat de rechtstreekse aanleiding was van uw vlucht in 2016. U sprak steeds over de opbouw van de druk en intensiteit, maar kon deze elementen wederom niet concreet duiden (notities, p. 23, 26). Verder heeft u geen bedreigingen ontvangen sinds uw vertrek uit Ghana, zes jaar geleden (notities, p. 26). Evenmin worden uw ouders, echtgenoot of dochter bedreigd. Ze verblijven nog in Ghana en stellen het goed (notities, p. 8, 24). U werd geconfronteerd met de bedenkelijke ernst van uw vrees, maar kon slechts in algemene termen herhalen dat u moest vertrekken (notities, p. 25). **De gegrondheid van uw vervolgingsvrees wordt niet enkel aangetast door de betwifelbare actualiteit, maar ook door uw eigen gedrag. In dit verband wordt vooreerst verwezen naar uw vele buitenlandreizen, waarop u telkens terugkeerde naar Ghana.** In de periode 2013-2016 ondernam u minstens acht reizen naar verschillende Afrikaanse, Aziatische en Europese landen. U besloot telkenmale om terug te keren naar Ghana, het land waar u nochtans vreest om vervolgd te worden (notities, p. 6). Wanneer u hiermee werd geconfronteerd, wees u wederom naar "de opbouw" van de bedreigingen: "het was toen het teveel werd, toen het zich begon te verspreiden. [...] Het intensifieerde en de druk nam toe [...]. Toen het te intens werd, kon ik niet blijven" (notities, p. 26). Opnieuw kunnen uw onduidelijke en onpersoonlijke verklaringen niet overtuigen. Uw gedrag kan dus moeilijk verzoend worden met de door u ingeroepen vrees voor vervolging. **Eenzelfde vaststelling wordt gemaakt in verband met uw laattijdige asielaanvraag.** In oktober 2016 reisde u op legale wijze naar Hongarije. Toch diende u in uw gastland geen verzoek om internationale bescherming in. Een aantal maanden later vertrok u naar Duitsland, waar u evenmin asiel aanvraagde. U bleef nog een tweetal jaren onwettelijk in Duitsland vooraleer in september 2019 naar België te reizen en internationale bescherming te verzoeken op 11 september 2019, bijna drie jaren na uw aankomst in Europa. Van een persoon die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst en die, uiteindelijk, internationale bescherming inroept, mag redelijkerwijs verwacht worden dat hij zich, indien hij nood heeft aan daadwerkelijke bescherming, zo snel mogelijk wendt tot de asielinstanties van het onthaalland. Wanneer u daarover werd bevraagd, stelde u die periode te hebben nagedacht over uw leven en uw opties (notities, p. 26-27). Uw verklaring kan niet als afdoende verschoningsgrond worden aanvaard voor de 35 maanden waarin u geen enkele stap ondernam om bescherming te zoeken.

Er moet besloten worden dat u uw profiel en relaas niet aannemelijk kon maken door middel van doorleefde, concrete en gedetailleerde verklaringen. De combinatie van uw vrijwillige terugkeer en uw laattijdige asielaanvraag met de, hierboven uiteengezette, vaagheden en lacunes, doen fundamenteel afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw sociaal-politiek profiel en de daaruit voortvloeiende vervolgingsfeiten.

U kon niet aantonen dat u een persoonlijke vrees voor vervolging heeft, zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie. Evenmin loopt u een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming.

De zes door u neergelegde **documenten** kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Uw paspoort, geboorteakte, secundair diploma en universiteitstoelating (zie groene map 'documenten' – stukken 1-4) ondersteunen uw verklaringen omtrent uw Ghanese nationaliteit en hogere studies. Deze elementen worden niet betwist door het Commissariaat-generaal, maar kunnen evenmin aantonen dat er een terugkeervrees bestaat in uw hoofde. Eenzelfde opmerking wordt gemaakt in verband met uw doktersattest waarin gewag wordt gemaakt van lage rugpijn (ibid. – stuk 5). De tien weblinks van nieuwsartikels (ibid. – stuk 6) verwijzen dan weer naar de algemene situatie van de LGBTQI+ gemeenschap in Ghana. De vaststellingen van de journalisten worden niet betwist, maar houden geen verband met uw persoonlijke terugkeervrees. U identificeert zich als een heteroseksuele cisgender man, waardoor uw banden met de Ghanese LGBTQI+ gemeenschap geheel berusten op uw activisme. Er werd echter reeds vastgesteld dat geen geloof kan worden gehecht aan uw bijzonder profiel als LGBTQI+ activist die omwille van zijn activiteiten vervolgd werd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift

2.1. In een eerste en enig middel beroept verzoeker zich op de schending van “artikel 1 A van de Conventie van Genève”, “artikel 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet” en “de motiveringsplicht”.

Verzoeker ontwikkelt het middel als volgt:

“[...]

Waar het CGVS in haar bestreden beslissing stelt dat er onvoldoende aannemelijk maakt dat hij een LGBTQI+ activist is omdat hij onvoldoende aannemelijk maakt welke auteurs hem inspireerden om activist te worden of wat de grondslag was voor zijn wereldbeeld is zeer kort door de bocht.

Wanneer men onrecht ziet, i.c. in de vorm van het verbod op homohuwelijken en activisme hier rond, en men hier niet mee akkoord is omdat men progressiever is ingesteld dan de landgenoten hoeft niet noodzakelijk voort te komen uit literatuur. Dit kan evenzeer voortvloeien uit een gevoel voor rechtvaardigheid.

Dat Verzoeker geen auteurs kan opnoemen is daarenboven ook geenszins verbazingwekkend en doet helemaal geen afbreuk aan haar geloofwaardigheid. Ten tijde van de oprichting van Young Rainbow, was het internet helemaal nog niet wat het vandaag de dag is. Boeken die dergelijke onderwerpen bespreken zijn ook geenszins raadpleegbaar in Ghanese bibliotheken. Ook op manuscripten die deze progressieve gedachtegang bepleiten zou men nooit een naam durven zetten. Het Westerse gedachtegoed m.b.t. homohuwelijken is van daar de dag in Ghana geenszins aanwezig en wordt nog steeds strafrechtelijk betuigd.

Verzoeker groepeerde zich met gelijk-denkenden en besprak de thematiek op regelmatige basis. Dit desondanks verscheidene confrontaties met mensen met een gewelddadige afkeer tegen LGBTQ-mensen.

Er wordt opgemerkt dat het bestaan van Young Rainbow en het gegeven dat Verzoeker deze entiteit heeft opgericht niet wordt betwist.

Vervolgens gaat het CGVS er ook van uit dat de vervolgingsfeiten oppervlakkig zijn en dat de ernst bedenkelijk is.

Verzoeker heeft altijd met de grootste voorzichtigheid opgetreden als activist in Ghana en diende zijn meningen te uiten in het grootste geheim. Hij diende zijn activisme altijd te verbergen en te ontkennen uit vrees voor represailles en gewelddaden. Het gegeven dat Verzoeker na te zijn verhuisd nog steeds werd lastiggevalen toont ontegensprekelijk aan dat de problematiek niet louter lokaal was maar dat zijn veiligheid weldegelijk in heel Ghana in het gedrang kwam.

Het is pas sedert dat Verzoeker het land is ontvlucht dat zowel hij als zijn familie met rust gelaten wordt. Het doel van de anti-LGBTQ individuen was daarmee bereikt.

Het CGVS stelt dat omdat de bedreigingen niet langer actueel zouden zijn, er geen reëel risico meer is op vervolging. Echter, er is tot op heden nog niets veranderd in Ghana m.b.t. de rechten van LGBTQI+ mensen, waardoor indien Verzoeker zou terugkeren naar het land van herkomst zijn leven in gevaar zou zijn, minstens hij ernstige schade zou lijden.

Het CGVS motiveert onvoldoende waarom het risico op vervolging niet langer actueel is en waarom dit niet voldoende ernstig is. Daarnaast verzuimt het CGVS aan haar zorgvuldigheidsverplichting om na te gaan of er effectief veranderingen zijn geweest aan de strafrechtelijke vervolging van homohuwelijken en activisme in Ghana die aantonen dat homohuwelijken en activisme niet langer wordt vervolgd of onderdrukt, quod non.

4.-

Het CGVS stelt dat Verzoeker herhaaldelijk terugkeerde naar het land van herkomst en dat hieruit besloten kan worden dat de vervolgingsvrees onrechtmatig was.

Deze aanname is eveneens kort door de bocht en onvoldoende gemotiveerd.

De vele reizen van Verzoeker kaderden zich telkens binnen zijn werk, dit waren ook nooit lange reizen. Verzoeker wou zich blijven inzetten voor zijn organisatie en wou zich niet zomaar gewonnen geven. Men gaat niet bij de eerste doodsb bedreiging het land ontvluchten, men gaat zich eerder gedeisd houden. Het is pas wanneer de doodsb bedreigingen steeds talrijker werden en dat Verzoeker de druk en vrees voor vervolging zienderogen zag toenemen dat hij zich genoodzaakt zag om het land definitief te ontvluchten. Het CGVS herhaalt deze aanname, geheel onterecht, m.b.t. het laattijdig karakter van de asielaanvraag. Er wordt onvoldoende gemotiveerd waarom de laattijdigheid afbreuk doet aan de vrees voor vervolging. De reden waarom Verzoeker niet meteen overging tot een asielaanvraag is omdat Verzoeker ervan uitging dat hij niet zomaar het land kon uitgezet worden en dat hij daarom nog steeds veilig was.

Tevens was Verzoeker getraumatiseerd door het hele gebeuren en diende hij na te denken over waar en hoe hij een nieuw leven kon opbouwen.

“[...]

Het strafrechtelijk verbod op homohuwelijken en de constante dreiging die de LGBTQI+ gemeenschap hiervan ondervindt zijn duidelijk een vorm vervolging. Het met stokken weggagen van Verzoeker en de

vele dreigberichten die Verzoeker ontving vormen ontegensprekelijk een vorm van geestelijk geweld die, mocht Verzoeker niet gevlucht zijn, zich ongetwijfeld had omgezet in lichamelijk geweld.

De onderdrukking van het recht op vrije mening, dat eveneens een fundamenteel mensenrecht uitmaakt, is op zichzelf een uiterst discriminatoire maatregel die het levensgenot van Verzoeker in Ghana quasi onmogelijk maakt.

[...]

Het staat vast dat Verzoeker niet naar Ghana kan terugkeren, vermits Verzoeker een groot gevaar loopt om continu te worden bedreigd, ernstige lichamelijke schade te lijden of zelfs vermoord te worden door anti-LGBTQI+ activisten, en geenszins kan rekenen op enige bescherming in Ghana.

Dat de kans nagenoeg 100% is dat hij opnieuw aangeklampt en bedreigd zal worden bij zijn terugkeer.

Dat er een reële risico op ernstige schade zoals bepaald in het artikel.

Dat er ondergeschikt derhalve redenen bestaan om toepassing te vragen van de subsidiaire bescherming."

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

"a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;

c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;

d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;

e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."

4. Verzoeker voert aan dat hij Ghana in 2016 is ontvlucht omdat hij er vreesde te worden vervolgd omwille van zijn LGBTQI+ activisme. Hij volhardt in het verzoekschrift in geval van terugkeer naar Ghana te worden vervolgd omwille hiervan.

5. Verzoeker dient aan te tonen dat in zijn hoofde feiten en omstandigheden bestaan waardoor hij gegronde redenen heeft te vrezen voor vervolging in zijn land van herkomst. Zulks houdt in dat de vrees actueel moet zijn. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet zijn oordeel aldus steunen op de feitelijke situatie op het ogenblik van dit oordeel (artikel 48/6, § 5, a) van de Vreemdelingenwet). Deze stelling vloeit voort uit de definitie van het woord vluchteling in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951. Het wezenlijke criterium in deze definitie is de 'gegronde vrees voor vervolging'.

Determinerend bij het onderzoek van dit criterium is de vraag of verzoeker thans een toevluchtsoord nodig heeft voor een te verwachten risico op vervolging in zijn land van oorsprong. De vrees moet bovendien gegrond zijn, wat wil zeggen dat zij niet alleen subjectief bij hem aanwezig is maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd.

Verzoeker stelt in het verzoekschrift dat er tot op heden nog niets is veranderd in Ghana met betrekking tot de rechten van LGBTQI+ mensen, waardoor zijn leven in gevaar zou zijn in geval van terugkeer. Verzoeker brengt echter geen concreet element bij waaruit kan blijken dat hij actueel in de negatieve belangstelling staat van de autoriteiten of andere mogelijke actoren van vervolging ingevolge zijn (vermeende) LGBTQI+ activisme.

Samen met verweerder wordt vastgesteld dat (i) de laatste persoonlijke bedreigingen dateren van 2009 in Cape Coast en van 2011 in Accra, respectievelijk veertien en twaalf jaar geleden (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 20, p. 23), (ii) verzoeker het heeft over de opbouw van de druk en intensiteit, maar dit niet concreet weet te duiden (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 23, p. 26), en (iii) noch verzoeker, noch zijn ouders of gezin enige bedreigingen hebben ontvangen sinds verzoekers vertrek uit Ghana in 2016 (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 8, p. 24, p. 26).

6. Voorts kon verweerder terecht stellen dat verzoekers gedrag, in het bijzonder zijn vele buitenlandreizen in de periode 2013-2016 waarna hij telkens terugkeerde naar Ghana, de gegrondheid van de door hem ingeroepen vrees voor vervolging ernstig ondermijnt. Immers valt niet in te zien dat verzoeker na zijn respectievelijke verblijven in het buitenland telkenmale terugkeerde naar het land waar hij beweerdelijk vreest te worden vervolgd (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 6, p. 26).

Verzoeker stelt in het verzoekschrift dat hij zich wou blijven inzetten voor de organisatie en dat hij pas, wanneer de doodsb bedreigingen steeds talrijker werden, de druk en vrees voor vervolging zienderogen zag toenemen dat hij zich genoodzaakt zag Ghana te ontvluchten. Er dient echter vastgesteld dat verzoeker noch tijdens het persoonlijk onderhoud, noch in het verzoekschrift deze 'talrijke' doodsb bedreigingen en toename van druk concreet toelicht en aannemelijk maakt. Verzoeker stelde tijdens het persoonlijk onderhoud slechts dat de laatste persoonlijke bedreigingen dateren van 2009 en 2011 (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 20, p. 23). Nergens maakt hij duidelijk wat dan de rechtstreekse aanleiding voor zijn vlucht in 2016 was, noch waarom hij gedurende geen enkele van zijn talrijke buitenlandse reizen in de periode 2013-2016 een verzoek om internationale bescherming indiende.

7. Tevens wordt met verweerder vastgesteld dat verzoeker in oktober 2016 van Ghana naar Hongarije reisde, in Hongarije een aantal maanden verbleef en vervolgens een tweetal jaar in Duitsland verbleef, zonder een verzoek om internationale bescherming in te dienen. In september 2019 reisde verzoeker van Duitsland naar België, waar hij op 11 september 2019 om internationale bescherming verzocht.

Redelijkerwijze kan worden aangenomen dat een verzoeker om internationale bescherming, die beweert zijn land te zijn ontvlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, onmiddellijk bij aankomst in Europa of kort daarna, van wanneer hij daartoe de kans heeft, een verzoek om internationale bescherming zou indienen. Dat verzoeker naliet dit te doen en gedurende bijna drie jaar na aankomst in Europa talmde alvorens zulk verzoek in te dienen, getuigt niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in zijn hoofde en vormt overeenkomstig het gestelde in artikel 48/6, § 4, d) van de Vreemdelingenwet een negatieve indicatie voor verzoekers algehele geloofwaardigheid.

Verzoekers verweer dat hij niet meteen overging tot een verzoek om internationale bescherming omdat hij ervan uitging dat hij niet zomaar het land kon worden uitgezet, kan niet rechtvaardigen dat hij dermate lang wachtte om een verzoek in te dienen. De kans om gerepatrieerd te worden is immers steeds aanwezig in hoofde van iemand die geen geldige verblijfstitel heeft en de enige weg om deze onzekerheid op te heffen is net het starten van een asielprocedure of een andere procedure voor machtiging om op het Belgisch (dan wel Europees) grondgebied te verblijven. Ook de loutere en ongefundeerde stelling dat hij getraumatiseerd was kan niet verschonen dat verzoeker – die zich bovendien het profiel van activist aanmeet - bijna drie jaar lang niet om bescherming verzocht, indien hij daadwerkelijk een vrees voor vervolging ten aanzien van zijn land van herkomst zou koesteren.

8. Verzoeker voert aan dat hij een LGBTQI+ activist is en omwille hiervan vervolging vreest in geval van terugkeer naar Ghana. Blijkens de bestreden beslissing wordt geen geloof gehecht aan verzoekers voorgehouden activisme, noch aan de beweerde vervolgingsfeiten die hieruit zouden zijn voortgevloeid.

De motieven van de bestreden beslissing steunen op volgende elementen:

- verzoeker legt vage en oppervlakkige verklaringen af omtrent de ontwikkeling van zijn progressieve ideeën binnen een conservatief-religieus milieu: verzoeker kon niet duiden welke bronnen, contacten of

ervaringen aan de grondslag lagen van zijn wereldbeeld en drijfveer, niettemin hij naar eigen zeggen veel lees- en opzoekwerk verricht had (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 11-12); verzoeker kon niet duiden in welke context zijn twee vrienden en medeoprichters van Young Rainbow hun progressieve ideeën hadden ontwikkeld (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 14); verzoekers verklaringen over de houding en rol van zijn familie komen niet geloofwaardig voor (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 12, p. 23);

- verzoekers vage, oppervlakkige en lacunaire verklaringen omtrent de oprichting van Young Rainbow, de twee medeoprichters, andere LGBTQI+ verenigingen in Ghana en de maatschappelijke of wettelijke positie van de LGBTQI+ gemeenschap in België tasten de geloofwaardigheid van zijn voorgehouden profiel van LGBTQI+ activist manifest aan (vragenlijst CGVS, vraag 3.8; notities van het persoonlijk onderhoud, p. 14, p. 16, p. 24-26);

- bij een gebrek aan een geloofwaardig sociaal-politiek profiel wordt niet aangenomen dat verzoeker in Ghana werkelijk bedreigd en vervolgd werd omwille van zijn activiteiten voor de LGBTQI+ gemeenschap;

- verzoeker legt oppervlakkige en onsamenhangende verklaringen af aangaande de vervolgingsfeiten op zich (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 19-21, p. 24).

De Raad stelt vast dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt die de pertinente motieven in de bestreden beslissing kunnen verklaren of weerleggen. Deze motieven zijn draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. Op grond hiervan wordt terecht besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door hem uiteengezette vluchtrelaas. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft.

Hij komt immers in wezen niet verder dan het louter volharden in zijn LGBTQI+ activisme, de vaststelling minimaliseren dat hij geen auteurs kan opnoemen, het opwerpen dat niet wordt betwist Young Rainbow bestaat en dat hij deze entiteit heeft opgericht, het wijzen op zijn voorzichtige houding als activist in Ghana, het poneren dat hij na zijn verhuis nog werd lastiggevallen en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door verweerder. Dit kan bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht.

Waar verzoeker meent dat het loutere feit dat hij geen auteurs kan opnoemen niet betekent dat hij geen LGBTQI+ activist is, gaat hij eraan voorbij dat hij zelf heeft aangegeven veel lees- en opzoekwerk te hebben gedaan. In het licht van verzoekers eigen verklaringen als vermeend activist kan dan ook wel degelijk verwacht worden dat hij enkele auteurs zou kunnen toelichten. Verzoeker maakt niet concreet in welke context hij zijn progressieve ideeën en wereldbeeld heeft gevormd.

Voor zover verzoeker meent dat het bestaan van Young Rainbow en het feit dat hij deze vereniging heeft opgericht, niet wordt betwist, blijkt uit een eenvoudige lezing van de bestreden beslissing dat geen geloof wordt gehecht aan verzoekers LGBTQI+ activisme en – onder meer – aan zijn verklaringen over de vermeende medeoprichters van Young Rainbow. Derhalve kan evenmin worden aangenomen dat verzoeker de oprichter is van een LGBTQI+ vereniging, *in casu* Young Rainbow.

Verzoeker slaagt er niet in de hoger aangehaalde motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

9. Verweerder stelt in de bestreden beslissing terecht dat verzoeker de medewerkingsplicht miskent. Bij gebrek aan enig verweer blijft volgende motivering onverminderd overeind:

*“Op een verzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van zijn procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De **medewerkingsplicht** vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit en nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asiolverzoeken, reisroutes en reisdocumenten.*

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op deze medewerkingsplicht (notities persoonlijk onderhoud dd. 9 augustus 2022 (verder ‘notities’), p. 3), blijkt dat u hieraan niet heeft voldaan. U werd opgeroepen voor een persoonlijk onderhoud op 7 januari 2022, 25 maart 2022 en 19 mei 2022. Telkenmale was u afwezig zonder voorgaande verwittiging. Pas (in) de dag(en) na uw gepland persoonlijk onderhoud ontving het CGVS uw ziekteattest. In verband met uw gezondheidssituatie verklaarde u te kampen met lage rugpijn (notities, p. 2). Toen u uiteindelijk tijdens uw persoonlijk onderhoud van 9 augustus 2022 werd verzocht om uw vluchtmotieven te schetsen, sribbelde u tegen. U wou uw eerdere schriftelijke verklaringen niet tegenspreken en was enkel bereid deze verder

toe te lichten. Maar liefst viermaal werd u gewezen op het belang van een uitgebreid en gedetailleerd asielrelaas vooraleer u begon te vertellen (notities, p. 10). Later stelde u nog persoonlijke documenten te willen toevoegen aan uw dossier. Ondanks uw bevestiging dat u deze zo snel mogelijk via mail zou bezorgen, werd tot heden, bijna drie maanden later, nog niets ontvangen (notities, p. 17)."

10. De Raad stelt verder vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de administratieve procedure neergelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden nood aan internationale bescherming.

11. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* geenszins is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

12. Inzake de subsidiaire beschermingsstatus brengt verzoeker geen ander element aan dan wat wordt aangevoerd inzake de vluchtelingenstatus. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier juli tweeduizend drieëntwintig door:

W. MULS,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
A.-M. DE WEERDT,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

A.-M. DE WEERDT	W. MULS
-----------------	---------